

سهمه‌دی بیهره‌نگی ویلیک به‌دوای خه‌ونه‌کانی مندالاندا

نه‌نهر حوسین
(ن. بازگر)

نه‌فراندنه‌کانی نه‌ودا داناوه.
بیگومان سروشتی نازربایجانی ئیران و کولتور و
فه‌ره‌نگ و فولکلوری نه‌م ناوچه‌یه و ژیان و گوزهرانی
سهمه‌دی به‌ش مه‌ینه‌ت. داینه‌مزی نه‌و خولقاندنه‌ بئ
وتنه‌یه‌یه که له‌به‌ره‌مه‌کانی سهمه‌ددا ره‌نگی داوه‌ته‌وه.
«تاری وردی- پالنه‌وانی کورپژگه‌ی چه‌ونه‌ر فرۆش، قوچ
عه‌لی - پالنه‌وانی نه‌فسانه‌ی خو‌شه‌ویستی، یولدز -
پالنه‌وانی یولدز و قه‌لان، که‌چه‌لی کۆتر باز، مه‌حموود
پالنه‌وانی بیست و چوار سه‌عات له‌ خه‌ون و بیداریدا.»
نه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه، له‌و پالنه‌وانانه‌ی چیرۆکه‌کانی
سهمه‌دن، مرۆف هه‌ست ده‌کات نه‌مانه‌ خودی سهمه‌دن،
یان ده‌یان مندالی ئیران و نازهرین، که‌ به‌ده‌ستی
نه‌هامه‌تی و چه‌وساندنه‌وه‌ی چینایه‌تی و مه‌زه‌به‌ی و
نه‌ته‌وه‌یه‌وه‌ گیره‌ده‌بوون. بو‌نه‌وه‌ی مانایه‌کی تر بدا
به‌ژیان و رووی راسته‌قینه‌ی نه‌و سته‌م و بئ مافی و بئ
عه‌داله‌تیه‌ ده‌رخات، که‌ ناده‌میزادی کردۆته‌ کۆیله. له
جیهانی مندالنه‌وه نه‌م مانایه‌ی دا به‌ ژیان.
مندال له‌ نووسینه‌کانی سهمه‌ددا، ناوتنه‌ی واقیعه‌تی
کۆمه‌لگا و سیستمی سه‌رمایه‌داری و گه‌نده‌لی پاشایه‌تیه
له‌ ئیراندا، ناوتنه‌ی نه‌و نایه‌کسانی و کۆیله‌یه‌تیه‌یه که
مندالانی ده‌سته‌نگ و هه‌ژار له‌ کوچه و کۆلانه‌کانی
جیهاندا، بئ سه‌ره‌په‌نا رۆژ به‌رئ ده‌کهن و ناتوان قووتی
رۆژانه‌یان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن و هه‌میشه له‌ گه‌ل ژیانیکه‌ بئ
به‌ها له‌ مملانی‌دان له‌ پینا و دروستکردنی داهاتوویه‌کی
باشتر.

مندال پاک‌ترین بوونه‌وه‌ری سه‌ره‌زه‌مین، بئ
به‌هره‌مه‌ندترین زبنده‌وه‌ری جیهان و نووسینه‌کانی
سهمه‌ده. کۆیله‌ترین ناده‌میزادی سه‌ده‌ی بیست و بئ
مافترین ناده‌میزادی جیهانی سه‌رمایه و پاشایه‌تیه. که‌وا
ده‌کات چه‌ندین پالنه‌وانی وه‌ک (تاری وردی) بخولقینه‌ت
و له‌وتشه‌وه مانایه‌کی تر به‌ مندال بدات به‌گژد اچوونه‌وه‌ی
نه‌و سونه‌ت و بئ مافییه.

خه‌لکی ئیران ده‌لین: «ده‌ریای خه‌زه‌ر، زۆر له‌وه
بچووکتره که سهمه‌د بخنکینه‌ت».
«نه‌و سیستمانه‌ی که‌ فه‌یله‌سوفه‌کان دایده‌نن،
ده‌رپی سروشت و خودی نه‌وانه»
- نیچه -

گه‌ر نه‌م بو‌چوونه‌ی نیچه سه‌باره‌ت به‌ فه‌یله‌سوفه‌کان
راست بیت. ده‌بئ چ ناکۆکییه‌ک له‌ سه‌پاندنی هه‌مان
بو‌چوون به‌سه‌ر نووسینه‌کانی سهمه‌دی بیهره‌نگیدا
هه‌بیت.

سروشتی سهمه‌د و خودی ژیانیه‌ نه‌و، نه‌و دوو واقیعه‌ن
که‌ راسته‌وخۆ کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ژیان و به‌ره‌مه‌کانی
نه‌و هه‌بووه و ره‌نگدانه‌وه‌ی هیومانیستیان له‌

(کات)ی رووداوه‌کانی سه‌مه‌د یۆتۆپیانه پروانج، له ناست (شوتین) خو له‌وه بدزیتته‌وه که ئیتران و کوردستان و نازربایجان جه‌هنده‌میکن بۆ مندالان و ناده‌میزادی ئیتران خولقاون، له ناست (کهس)ه‌کانی ناو نووسینه‌کانیدا، ئینسان ناتوانی دلی له قولپی گریان راگریت و ئەو وینه تراژیدییه‌ی ئینسان گیرۆده‌یه‌تی، ئەو مندالیه‌ی هیچی له (زۆریا و حه‌مه‌ دۆک) که‌متر نییه که ده‌توانی سه‌رنجی خوینه‌ره‌که‌ی تا ئەو راده‌یه راکیشی که هه‌ست بکه‌ین چ فانتازیا‌یه‌ک له نووسینه واقیعییه‌کانی سه‌مه‌دا کراوه، ئەوه کامه پالنه‌وانی چیرۆکه‌کانی سه‌مه‌ده، نامانخاته ناو جیهانی ئەفسووناوییه‌وه و دێر به‌دێر پامان ناکیشتیه‌ته ناو ئەو دیالۆگه‌وه که سه‌مه‌د به‌ره‌می هیناوه.

ئه‌گەر ئەمه‌ سیفاتی رۆمانی سه‌رکه‌وتووی، بێگومان هه‌موو ئەم فۆرم و چه‌مکانه له ناو‌خنی نووسینه‌کانی سه‌مه‌دا، وجودیان هه‌یه، به‌لام ته‌نیا جیاوازیه‌که ئەوه‌یه یه‌که‌م له زمانی مندالنه‌وه قسه‌ده‌کات و پالنه‌وانی هه‌موو رۆمانه‌کانی ئەم مندالانه و ده‌ره‌م به‌ زمانیکی ساده و ساکار نووسراون که هه‌موو کهس وه‌ک مندال تیی بگات و هه‌ست به‌ نازاری مندالان بکریت.

جیهانی نووسینه‌کانی سه‌مه‌د، چه‌نده ساده‌یه، سه‌د هینده مانادار و پر له ئەفراندنه، چه‌نده بێ ته‌کنیکه به‌پیتی نووسینه‌کانی و پیتوانه‌کانی نووسینی ئیستا، سه‌د هینده پر له وینه‌ی جوان و فانتازیا‌ی بێ وینه.

جیهانی ریالیزم و واقیعیته‌ت ئەو فۆرمه‌ ئەده‌بیه‌ گه‌وره‌یه که سه‌مه‌د له کاره‌کانیدا گرنگی پێداوه و واقیعیته‌تی ئەو سه‌دان مندالیه‌ی نازربایجانی وا دا‌رشتووه. که ته‌نیا سه‌مه‌د ده‌توانی له مانا و ناو‌خنی ئەو به‌ره‌مانه بگات.

دیالۆگ و مه‌نه‌لوگ. دوو فۆرمی ناو نووسینه‌کانی سه‌مه‌دن که بۆ خو‌ی ئەم دوو فۆرمه له نووسیندا چه‌نده گرنگ، هینده‌ش قورسن، به‌لام گوزهران له‌ناو واقیعیته‌تی ژبانی مندالان و مامۆستایی له‌ناو مندالانی گونده‌ دووره ده‌سته‌کان. ئەم دوو فۆرمه‌ی گه‌یاندۆته لووتکه له نووسینه‌کانی سه‌مه‌دا.

ئه‌حلام مسته‌غانمی قسه‌یه‌کی جوانی هه‌یه ده‌لیت: «له‌وه زه‌حه‌تتر نییه له ته‌مه‌نیکدا ده‌ست به‌ نووسین بکه‌یت، خه‌لکی دی تێیدا له وتنی هه‌موو شتی‌ک بووبیتته‌وه...!»

سه‌مه‌دی به‌هره‌نگی له (٢ تیره‌ماه ١٣١٨) هه‌تاوی (١٩٣٩ز)ی له کۆلانی ئەسکویی گه‌ره‌کی چه‌رنداب له

ئه‌گەر جیهانی ئەده‌ب بۆ خو‌ی مانایه‌کی گه‌وره‌ بدا و هه‌ریه‌که له ر‌ه‌ه‌ندی‌که‌وه سه‌یری بکات، به‌لام ئەده‌بی مندالان زۆر له‌وه گه‌وره‌تره که ته‌نیا له ر‌ه‌ه‌ندی‌که‌وه سه‌یری بکه‌ین، به‌لام ئەوه‌ی که سه‌مه‌د کردی له ماوه‌یه‌کی کورتی ته‌مه‌ن و نووسینه‌کانیدا، سه‌لمانندی ئەو راستیه‌یه. که به‌حق سه‌مه‌د بۆ نووسینه‌وه‌ی ئەده‌بی مندالان و هه‌ستکردن به‌ نازاره‌کانیان خولقا‌بوو.

ئه‌گەر ئەو قسه‌یه راست بێت که (نووسه‌ر مرۆقی‌که له‌سه‌ر رۆخی راستی ده‌ژی) یان «رۆمان‌نوسی سه‌رکه‌وتوو پیاوی‌که به‌راسته‌گۆبیه‌کی سه‌یره‌وه درۆ ده‌کات» یان «درۆزنی‌که و راستیه‌کان ده‌لیت» ئەوا ئەم دوو ر‌سته‌یه، کالایه‌که به‌بالای گه‌وره‌یی سه‌مه‌دی ناده‌میزاد و ئەده‌به گه‌وره‌که‌یدا ده‌بریت.

ئوه سه‌مه‌ده له‌سه‌ر رۆخی راستی ده‌روونی پاکی مندالاندا ده‌ژی، ئەوه چۆن له‌گه‌ل (کلوه به‌فر، ماسیه‌کی ره‌شی بچکۆله...) ده‌دو‌یت و هه‌رکامیان ده‌هینیتته‌گۆ و مه‌نه‌لوگی‌کی وادینیتته به‌ره‌م. که خه‌ریکه قورگی ناده‌میزاد ده‌هه‌ژینج و پر به‌ گه‌روو هاوار ده‌کات. با به‌س بێت چه‌وساندنه‌وه...

ئه‌گەر به‌پیتی فۆرمی ئەده‌بی بێت، نووسینه‌کانی سه‌مه‌د ناچه‌ قالبی رۆمانه‌وه، به‌لام که‌س ناتوانی له ناست

شارى تهوريز چاوى بوژيان ههلهينا.

عزتى كارگهى باوكى و سارا بيگمدايكى، خاوهنى شهش مندال بوون (زهري تاج، نهسه، فاته، سهمه، روقيه و جهعفر) سالى (۱۳۲۵-۱۹۴۶ز) دهچيته خويتنگا.

پيناچيت سهمهدى بههرهنگى هه به ريكهوت بوويته ماموستا، بهلكو نهوه خوليايهكى تاييهت بووه. تا لهو ريگايهوه بتوانيت خزمهتى زياتر به مندالان بكات.

نهوه حهقيقهته كه پيشهى ماموستايى، سهرهتايترين ديالوگى نيوان دوو ئادهمميزاد و دوو تواناي جياوازه. له نيوان ماموستا و قوتابى مندالدا.

جگه له وهى سهمهده كهسيكى چهپ و ماركسى بوو. خاوهنى ئيديلوژيهكى هيومانيستايانهش بوو. نهمهش نهوهندهى تر پالى پيهونا بو خزمهتكردى مندالانى بهش مهينهت و چهوساوه.

سهمهده پيشتر و دواتر هاورياني (كازم و بهروز و دهقانى و نابدل) له پاش مهرگى سهمهده ريكخراوى (چريكانى فيدائى خهلكى ئيرانيان دروست كرد.

لهم بارهيهوه دهكرت سهمهده و جيھانى سياسى و بيروباوهرهكانى، بهشيكى سههركى بن له داينه موى بهرهه مى مندالانهى نهوه، كاتيكيشى له سالى (؟ - ۱۳۳۴) (۱۹۵۵ز) خويتندى ماموستايى تهواو دهكات، له سههرداواى خووى رهوانهى گونده دووره دهستهكانى نازربايجان دهكرت نزيكهى يازده سال له (مهقان، قهده جيهان، نازرشار، گوگان، نهخيرجان) وانهى دهوتهوه.

سهمهده، چونكه خووشى له بنه ماله يهكى ههزار و دهستكورت بوو. ههميشه نهمه هانى دهده كه بهرگرى له مندالانى چهوساوه و بهش مهينهت بكات.

ههموومان باش دهزاني، سايكولوژيهتى مندال چهنده ناسك و تاييهتمهنده و ههموو نووسهريك ناتوانى كارى بو بكات، بهلام سهمهده پيى وابوو (نهدهب، تهنيا له زامهوه، سهرهلهدهدا...!)

زامييك كه سهمهده و هاوهره نجهكانى تووش كردبوو، سهره نه نجام نهوه نهدهب و داهينانهى ليكهوتهوه كه خزمهتى مندالانى پيى كرد.

(تارى وردى) پالنهوانى كورپژگهى چهوندهر فروش، نهوه منداله بيى بهش و چهوساوهيه، كه ههموو بوونى پره له زام و دهرده سههري.

(مهحموود، يولدز، قوچ عهلى) نهوه منداله پالنهوانانهى ناو چيروكهكانى سهمهده كه پراوپرين له

ههژارى و بيى لانهيى و ستهم و نايه كسانى، نهمه نهوه زامهيه كه سهمهدى واليكرد، نهدهب بدوزيتهوه.

زور كهس واههست دهكهن، نووسين بو مندالان، يان بليين نهدهبى مندالان كاريكى ههروا ئاسانه، بهلام نهمه راست نييه، بهلكو دنياى مندال و سووز و خووشهويستى نهوان و خويتندهوهى ناخى مندالان و تيگهيشتن له خهم و نازاره كانيان و دارشتنيان به شيوازيكى نهدهبى. كاريكى گهليك قورسه.

بو به ديالوگ بهزمانى مندالان و خولقاندنى فانتازياى جوراوجور. به شيويهكه كه مندالان تى بگهن، رهنگه كاريكى قورس بيت.

بهلام خاليك، كه گرنگه نهوهيه، نووسهري نهوه بواره له جيھانى مندالان و خوژگه و خولياكانيان شارهزاييهكى باشى ههبيت و بهزمانى نهوان بدويت.

زوربهى نهوانهى خهريكى كارى مندالان، پييان وايه پيويسته، بو تيگهلكردنى خهيال و واقيع، دهبيى پالنهوانى چيروكهكان مندال بيت.

بهم پيناسهى سهروهه بيت. سهمهده ههموو نهوه خالانهى تيدايه، چ جاي نهوهى سهمهده شارهزايى دنياى مندالانه. بيگومان ههموو پالنهوانهكانى سهمهده مندالان. بو راستى نهوه قسهيه، خوينه دهتوانى بو چيروكهكانى (نهفسانهى خووشهويستى، كه چهلى كوترباز، كورپژگهى چهوندهر فروش...! بگهريتهوه.

رهنگه عهشق چه مكيكى سههركى بيت له كارهكانى سهمهدهدا. لهم بارهيهوه له چيروكى (كه چهلى كوترباز و نهفسانهى خووشهويستى و يولدز و قهلان).

نهوه عشقه به جوانى ههستى پييدهكرت، بهلام به فؤرمييك كه پره له جوانى و قوربانيدان.

سهمهده له شوپينيكداهلى: «نهگه نان ههبي، پيويسته ههمووان بيخوين، نهگه نهبي پيويسته ههمووان برسى بين، پيويسته ههمووان تى بكوشين تا نان ودهست بينين». نهگه ئاسايش و خووشهختى ههبي، دهبيى بو ههمووان بيت، نهگه رنا بو هيچ كهس نابيت.

سهمهده ههميشه دهيكوت «مهرك زور به ئاسانى ئيستا دهتوانى بيى بولاى من، بهلام تا بتوانم بريم، به پيشوازي مهركهوه ناچم، نهلبهته نهگه له كاتيكيشدا به ناچارى پروبهرووى بووم. كه دهشم، گرنگ نييه گرنگ نهوهيه، كه ژيان يان مهرگى من چ كاريك بكاته سههريانى كهسانى دى»

بيگومان مهرگى سهمهده كارساتيكي گهوره بوو بو

مندالانی ئیران و جیهان، گهلانی ئیران به مهرگی
سه مه د، مندالانی ئیران به کتیک له خوشه ویستانی خویان
له دهست دا که تا ئیستاش جیگای خالیه.

سه مه د به ئاشکرا دژی سته م و چه وساندنه وهی رژیمی
پاشایه تی بوو له ئیران، تا دوا جار (شا) پیلانی دانا که
بیکوژن و له پیلانی کدا سه مه دیان له ده ربای خه زه ر
خنکاند، گوايه مه له ی نه زانیوه.

ئه گه رچی هاوړتیکانیان ده لئین سه مه د زۆر باش مه له ی
زانیه.

خه لکی ئیران ده لئین: «ده ربای خه زه ر زۆر له وه
بچوو کتره که به هره نگی بخنکیتیت...»

به ره مه کانی سه مه دی به هره نگی:

- ۱- تیروانین له کیشه ی په روه رده بی ئیران.
- ۲- ماسیه ره شه بچکو له که.
- ئه م کتیه به خه لانی نمایشگای (پۆلۆن) ی ئیتالیایی
سالی (۱۹۶۹)، خه لاتی (بینای برالیسلافا) ی
چیکوسلواکی سالی (۱۹۶۹) وه رگرتوه.
- ۳- قوخیک و هه زار قوخی.
- ۴- ئه فسانه ی خوشه ویستی.
- ۵- قه له ره ش.
- ۶- یولدز و قه لان.
- ۷- کویر ئوغلوره نده که چه ل.
- ۸- به سه ره اتی کلۆی به فر.
- ۹- که چه لی کوتریا ز.
- ۱۰- بیست و چوار سه عات له خه ون و بیداریدا.
- ۱۱- کورپۆتگه ی چه وه نده ر فرۆش.
- ۱۲- داستانی رفاندنی قیرات.

سه رچاوه کان:

- ۱- یادمان صمد به رنگی - علی اشرف درویشیان -
کتاب و فرهنگ (۱۳۷۹).
- ۲- سمات البطل في الحكایات الاذربایجانیه، یوسف
ایوب مجله بارش، ژماره «۱۵» نابی (۲۰۰۴).
- ۳- مجموعه مقاله ها، صمد به رنگی، چاپی چهارم
(۱۳۵۹) - تهران.
- ۴- کتیه به کانی (سه مه د به هره نگی).